

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Περί του σχεδίου Νόμου περί συνταξιοδότησεως των κατά τας διατάξεις του Ν. 815/1978 έθελουσίως έξερχομένων της υπηρεσίας έπιμελητών ή βοηθών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων.

Πρός την Βουλήν των Ελλήνων

Διά του προσάτου νόμου 815/1978 (περί ρυθμίσεως θεμάτων άφορώντων εις την όργανωσιν και λειτουργίαν των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων (ΦΕΚ 147/Α/15-9-78) έτέθησαν αι βάσεις αναδιοργανώσεως του θεσμού του Έπικουρικού Διδακτικού Προσωπικού των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων. Διά του αυτού νόμου αντιμετώπιζεται διά σειράς διατάξεων (άρθρα 10-12) ή έξασφάλις των ήδη υπηρετούντων εις τά Α.Ε.Ι. Έπιμελητών και Βοηθών, δεδομένου μάλιστα ότι καταργείται ό θεσμός των Βοηθών. Διά του άρθρου 12 του Ν. 815/1978 παρέχεται ή δυ-

νατότης έθελουσίας έξόδου των υπηρετούντων Έπιμελητών-Βοηθών.

Διά του παρόντος νομοσχεδίου ρυθμίζεται κατ' ανάλογον τρόπον τό συνταξιοδοτικόν θέμα των Έπιμελητών - Βοηθών. Δηλαδή όσοι έξ αυτών θα έξέλθουν έκουσίως της υπηρεσίας, συμφώνως προς τό άρθρον 12 του Ν. 815/1978, θα λάβουν είτε ηζήμενην έφ' άπαξ αποζημίωσιν, κυμαινομένην, αναλόγως των έτών υπηρεσίας, διά μέν τους βοηθούς μεταξύ 80.000 και 250.000 δραχμών, διά δέ τους Έπιμελητάς μεταξύ 96.000 και 300.000 δραχμών, είτε θα λάβουν, έφ' όσον έχουν πενταετή υπηρεσίαν, σύνταξιν ανάλογον προς τά έτη υπηρεσίας των, προσηζήμενα κατά 10 έως 14 έτη.

Εις τούτο άποβλέποντος του άνωτέρω σχεδίου νόμου, παρακαλούμεν διά την επίψηφισιν του.

Έν Αθήναις τῆ 29 Σεπτεμβρίου 1978

Ο Υπουργός Οικονομικών
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί συνταξιοδότησεως των κατά τας διατάξεις του Ν. 815/1978 έθελουσίως έξερχομένων της υπηρεσίας έπιμελητών ή βοηθών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων.

Άρθρον 1.

1. Οί κατά τας διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 815/1978 (περί ρυθμίσεως θεμάτων άφορώντων εις την όργανωσιν και λειτουργίαν των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ίδρυμάτων) έξερχόμενοι της υπηρεσίας έπιμελητάι ή βοηθοί, δικαιούνται συντάξεως εκ του Δημοσίου αναλόγως των έτών υπηρεσίας των, προσηζινομένων ως άκολουθως: α) Κατά 10 έτη διά τους έχοντας υπηρεσίαν 5—10 έτών, β) κατά 12 έτη διά τους έχοντας υπηρεσίαν 11—15 έτών και γ) κατά 14 έτη διά τους έχοντας υπηρεσίαν 16 έτών και άνω.

α) Προκειμένου περί έπιμελητών έχόντων υπηρεσίαν	1—2	έτη	Δρχ.	96.000
» » » » »	3—4	»	»	132.000
» » » » »	5—6	»	»	168.000
» » » » »	7—8	»	»	216.000
» » » » »	8 έτών και άνω	»	»	300.000
β) Προκειμένου περί βοηθών έχόντων υπηρεσίαν	1—2	έτη	Δρχ.	80.000
» » » » »	3—4	»	»	110.000
» » » » »	5—6	»	»	140.000
» » » » »	7—8	»	»	180.000
» » » » »	8 έτών και άνω	»	»	250.000

Άρθρον 2.

1. Εις τους κατά τό προηγούμενον άρθρον έπιμελητάς και βοηθούς, έφ' όσον ούτοι δέν δικαιούνται συντάξεως ή δέν επιθυμούν την λήψιν ταύτης, καταβάλλεται, εις βάρος του Δημοσίου, έφ' άπαξ αποζημίωσις, όρισμένη ως εξής. βάσει της πράγματι διανυθείσης υπηρεσίας των εις θέσιν έπιμελητού ή βοηθού Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ίδρυματος:

Άρθρον 3.

Αι διατάξεις του παρόντος νόμου έχουν εφαρμογήν και επί των ήδη έξελθόντων της υπηρεσίας, κατά τας διατάξεις του άρθρου 12 του Ν. 815/1978, ως και επί των οίκογενειών των εκ τούτων αποβιωσάντων. Η σχετική αίτησις εν προκειμένω δέν να υποβληθῆ εντός έτους από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος, τά δέ οικονομικά αποτελέσματα άρχονται από της επομένης της αποχωρήσεως των άνωτέρω εκ της υπηρεσίας.

Άρθρον 4.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως του διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τῆ 24 Οκτωβρίου 1978

Ο Υπουργός Οικονομικών
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

2. Οί εκ των άνωτέρω δικαιούμενοι συντάξεως εκ του Δημοσίου, έφ' όσον, άντι της άνηκούσης αυτοίς συντάξεως, ήθελοποιήσιν την καταβολήν της περί ής ή προηγούμενη παράγραφος αποζημιώσεως, υποχρεούνται, όπως δηλώσουν τούτο ράφως κατά την αποχώρησιν των εκ της υπηρεσίας και τούτη περιπτώσει πρό της υποβολής της αίτήσεως κανονιστικής συντάξεως. Τυχόν, εν τώ μεταξύ, καταβληθείσαι τριμηνιαία αποδοχαί παρακατούνται εκ της αποζημιώσεως.

Έν περιπτώσει καταβολής εις τους άνωτέρω της κατά παρ. 1 του παρόντος άρθρου αποζημιώσεως ή υπηρεσίας ως έπιμελητών ή βοηθών, δέν δύναται να άναγνωρισθῆ σύντάξιμος εκ του Δημοσίου, εκτός αν ήθελεν επιστραφῆ προδείσα αποζημίωσις, κατά τας διατάξεις της παρ. 6 άρθρου 11 του Α.Ν. 1854/1951 (περί άπονομής των κοινών και στρατιωτικών συντάξεων), ως έτροποποιήθη διά άρθρου 2 του Ν. 329/1976 (περί άντικαταστάσεως και τήσεως διατάξεων τινων του Α.Ν. 1854/1951 κλπ.). Τυχόν άνεγνωρισμένη ήδη ή μέλλουσα να άναγνωρισθῆ σύνταξις εις βάρος του Δημοσίου έξ άλλης υπηρεσίας δέν επηρεάζει την καταβολήν της αποζημιώσεως.